

บทที่ 12

รูปแบบองค์กรและการบริหารงานที่เหมาะสม

12.1 การศึกษาองค์กร การบริหารเทศบาลในปัจจุบัน

12.1.1 โครงสร้างการบริหารงานในปัจจุบัน

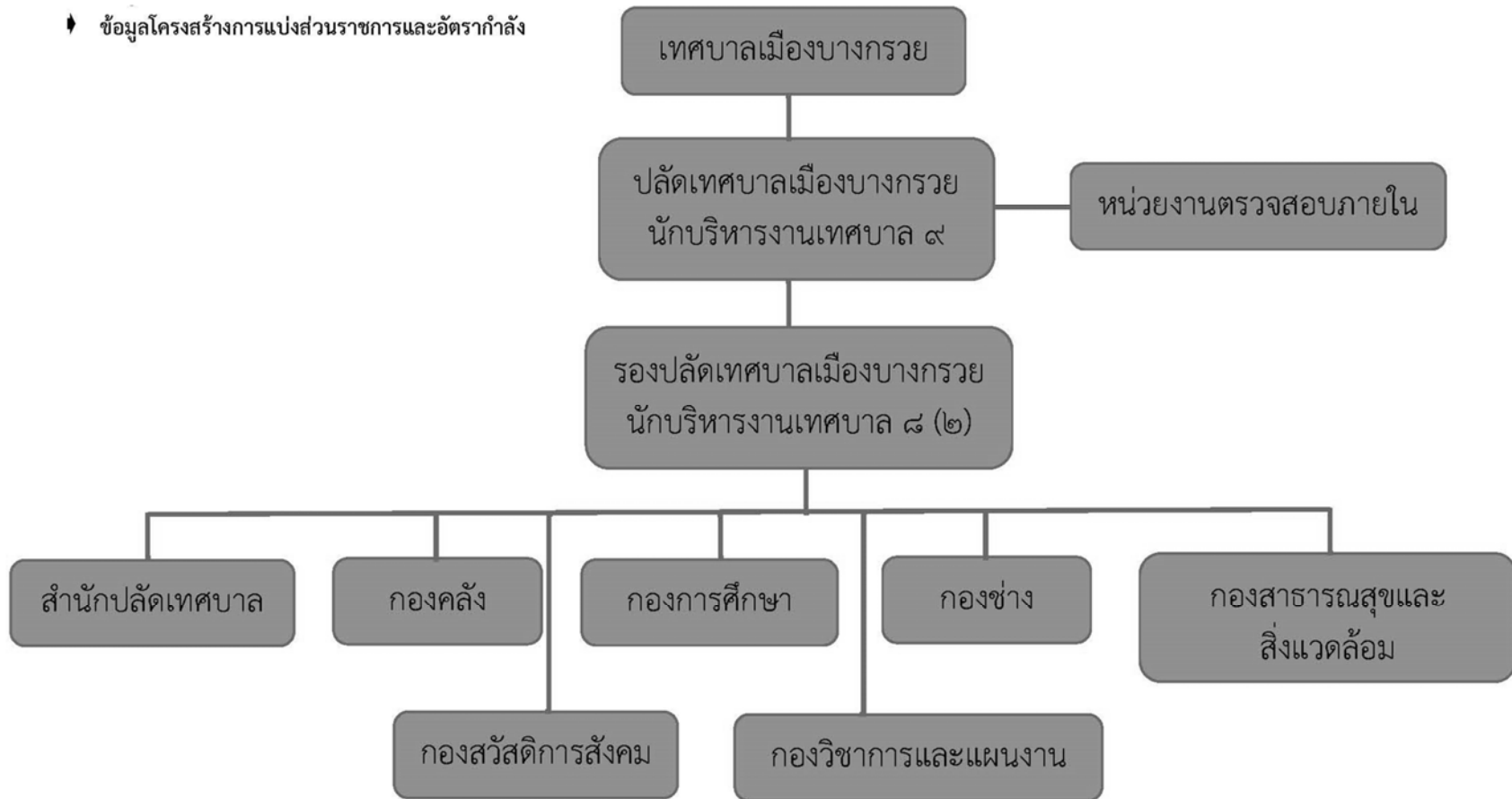
เทศบาลเมืองบางกรวยมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบออกเป็น 7 หน่วยงานย่อย ได้แก่ สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองการศึกษา กองช่าง กองวิชาการและแผนงาน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และกองสวัสดิการและสังคม ดังแสดงโครงสร้างการบริหารงานในรูปที่ 12.1.1-1 ซึ่งแต่ละหน่วยงานย่อยมีหน้าที่ดังนี้

- 1) สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่รับ-ส่งหนังสือ รับเรื่องร้องเรียน งานธุรการ งานประชุม ให้บริการเกี่ยวกับบัตรประชาชน แจกย้ายเข้า-ย้ายออก การแจ้งเกิด รักษาความสงบเรียบร้อยภายใน มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านตรวจสอบและจัดระเบียบในตลาดสด หาบเร่แผงลอย รวมทั้งกิจการค้าที่นำรังเกียจที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และงานควบคุมตรวจสอบและดำเนินการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ
- 2) กองคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการชำระภาษี และค่าธรรมเนียมต่างๆของประชาชน รวมทั้งจัดทำแผนที่ภาษี และจัดทำทะเบียนทรัพย์สินงานพัสดุของหน่วยงาน
- 3) กองการศึกษา มีหน้าที่ดูแลศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบางกรวย จำนวน 7 ศูนย์ ตั้งอยู่ ณ โรงเรียนสังกัด สำนักงานการ ประถมศึกษาอำเภอในเขตเทศบาล เตรียมความพร้อมให้กับเด็กอายุ 3 ปีบริบูรณ์ เตรียมความพร้อมในการพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการสมกับวัยทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม
- 4) กองช่าง มีหน้าที่ขออนุญาตปลูกสร้างอาคาร อีกทั้งการตรวจสอบ และซ่อมแซมไฟฟ้า สาธารณะ และการก่อสร้างและปรับปรุงถนน ท่อระบายน้ำ ฯลฯ ซึ่งการปฏิบัติงานของกองช่างเป็นงานที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการสำรวจ ออกแบบและจัดทำข้อมูลทางวิศวกรรม งานออกแบบทุกชนิด
- 5) กองวิชาการและแผนงาน มีหน้าที่รับปรึกษากฎหมาย จัดทำข้อมูลเทศบาล และเอกสารประชาสัมพันธ์จึงเป็นแหล่งศูนย์ข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ อีกทั้งจะต้องเกี่ยวข้องกับการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองบางกรวย
- 6) กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และการให้บริการด้านการสาธารณสุข พัฒนา ฟันฟู ป้องกัน รักษาพยาบาล การสุขภาพ การอาชีวอนามัย การสัตว์แพทย์ การ

อนามัยสิ่งแวดล้อม การรักษาความสะอาดเพื่อความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ และสังคมของ
ประชาชน

- 7) กองสวัสดิการและสังคม มีหน้าที่จัดทำข้อมูลการพัฒนาชุมชนทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้าน 1 ล้านบาท และข้อมูลการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและ
เยาวชน การพัฒนาชุมชน

➤ ข้อมูลโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและอัตรากำลัง

รูปที่ 12.1.1-1 โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลเมืองบางกรวย

ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบางกรวย พ.ศ.2558-2561 เทศบาลเมืองบางกรวย

จากการพิจารณาโครงสร้างบริหารงานและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานภายในเทศบาล พบว่า ปัจจุบัน (2558) ยังไม่มีหน่วยงานใดที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูคุณภาพน้ำในคลอง รวมถึงการจัดการด้านน้ำเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยตรง โดยที่ผ่านมา เมื่อเกิดปัญหาเรื่องมลพิษทางน้ำ ทางสำนักปลัดเทศบาลจะรับเรื่องร้องเรียนต่างๆ รวมถึงเรื่องปัญหาน้ำเน่าเสียในพื้นที่ และกองช่างเป็นฝ่ายดำเนินการแก้ไข โดยเน้นการลอกท่อระบายน้ำ การขุดลอกคูคลอง เป็นหลัก ซึ่งในอนาคต ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบางกรวยจะเป็นพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากขึ้น และอาจทำให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

12.1.2 อัตรากำลังในปัจจุบัน

ในปี 2557 เทศบาลเมืองบางกรวย มีอัตรากำลังรวมของเทศบาลเมือง ทั้งสิ้น 298 คน แบ่งเป็น พนักงานเทศบาลจำนวน 82 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 28 คน และ พนักงานจ้าง จำนวน 179 คน แบ่งแยกตามระดับได้ดังตารางที่ 12.1.2-1

ตารางที่ 12.1.2-1 อัตรากำลังพนักงาน ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างของเทศบาลเมืองบางกรวย ปี 2557

หน่วย: คน

เลขที่	สำนัก/กอง	จำนวนพนักงานแยกตามระดับ										ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	รวม		
1	สำนักปลัดเทศบาล	-	1	1	3	4	2	3	3	1	18	9	41
2	กองคลัง	-	-	1	3	4	3	1	1	-	13	2	12
3	กองช่าง	-	-	-	4	3	4	3	1	-	15	7	28
4	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	-	-	-	1	6	2	1	1	-	11	8	91
5	กองการศึกษา	-	-	-	-	4	-	-	1	-	5	1	3
6	กองวิชาการและแผนงาน	-	-	-	1	2	4	1	1	-	9	-	3
7	กองสวัสดิการสังคม	-	-	1	1	3	5	-	1	-	11	1	1
8	หน่วยงานตรวจสอบภายใน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	-	-
	รวม	-	1	3	13	26	20	9	9	1	82	28	179

ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบางกรวย พ.ศ.2558-2561 เทศบาลเมืองบางกรวย

12.1.3 สถานะทางการคลังของเทศบาลในปัจจุบัน

จากการรวบรวมข้อมูลรายรับและรายจ่ายของเทศบาลเมืองบางกรวยประจำปีงบประมาณ 2555-2557 พบว่า รายรับหลักของเทศบาล คือ งบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้ คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยราวร้อยละ 70 รองลงมาได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยราวร้อยละ 15 และภาษี คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยราวร้อยละ 8 สำหรับรายจ่ายหลักของเทศบาล คือ งบลงทุน คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยราวร้อยละ 41 รองลงมาได้แก่ เงินดำเนินการ คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยราวร้อยละ 25 และงบบุคลากร คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยราวร้อยละ 24 โดยแสดงรายละเอียดของรายรับและรายจ่ายในตารางที่ 12.1.3-1 และตารางที่ 12.1.3-2 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบงบประมาณรายรับและรายจ่าย พบว่าเทศบาลมีการบริหารจัดการงบประมาณภายใต้รายรับที่ได้รับ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายรับ – รายจ่าย ดังแสดงในรูปที่ 12.1.3-1 พบว่า ในปี 2555 2556 และ 2557 เทศบาลฯ มีเงินคงเหลือ ประมาณ 10.77 ล้านบาท 20.64 ล้านบาท และ 24.27 ล้านบาท ตามลำดับ จะเห็นว่าจากปีงบประมาณ 2555 ถึง 2557 เทศบาลฯ มีเงินคงเหลือเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี ซึ่งเทศบาลสามารถนำงบประมาณส่วนนี้มาบริหารระบบการจัดการน้ำเสียในระยะยาวได้

ตารางที่ 12.1.3-1 รายรับของเทศบาลเมืองบางกรวย ประจำปีงบประมาณ 2555-2557

หน่วย: บาท

รายการ	ปีงบประมาณ		
	2555	2556	2557
ภาษี	18,242,400.05	20,244,829.10	20,620,846.90
ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	2,990,663.04	3,967,307.66	3,667,899.40
รายได้จากทรัพย์สิน	6,840,006.32	16,163,623.91	18,807,727.82
รายได้เบ็ดเตล็ด	278,918.20	146,232.45	381,197.80
รายได้จากทุน	300.00	900.00	2,900.00
รัฐบาลจัดสรรให้	132,414,085.78	176,464,306.17	195,157,733.43
เงินอุดหนุนทั่วไป	33,066,899.00	37,916,838.00	39,393,883.00
รวมรายรับ	193,833,272.39	254,904,037.29	278,032,188.35

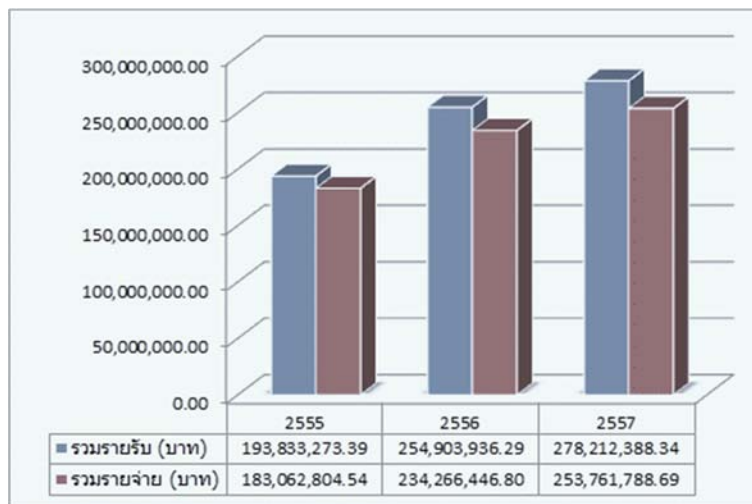
ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบางกรวย พ.ศ.2558-2561 เทศบาลเมืองบางกรวย

ตารางที่ 12.1.3-2 รายจ่ายของเทศบาลเมืองบางกรวย ประจำปีงบประมาณ 2555-2557

หน่วย: บาท

รายการ	ปีงบประมาณ		
	2548	2549	2550
งบบุคลากร	53,210,065.16	51,370,281.32	56,039,648.11
-เงินเดือนฝ่ายการเมือง	6,547,285.49	6,205,331.41	6,192,573.39
-เงินเดือนฝ่ายประจํา	46,662,779.67	45,164,949.91	49,847,074.72
งบดำเนินการ	52,674,849.70	52,265,074.37	60,101,438.40
-ค่าตอบแทน	18,034,430.12	15,324,357.16	16,214,247.35
-ค่าใช้สอย	15,725,594.78	17,508,005.32	23,158,443.29
-ค่าวัสดุ	16,553,798.70	16,580,936.84	17,840,939.46
-ค่าสาธารณูปโภค	2,361,026.10	2,851,775.05	2,887,808.30
งบเงินอุดหนุน	3,651,000.00	2,260,200.00	3,434,000.00
งบรายจ่ายอื่น	25,000.00	25,000.00	10,197,733.00
งบกลาง	23,010,368.23	8,883,799.10	8,788,142.98
งบลงทุน	50,491,521.45	119,462,092.01	115,200,826.20
-ค่าครุภัณฑ์	18,706,121.45	40,134,282.01	48,807,666.20
-ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	31,785,400.00	79,326,810.00	66,393,160.00
รวมรายจ่าย	183,062,804.54	234,266,446.80	253,761,788.69

ที่มา : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบางกรวย พ.ศ.2558-2561 เทศบาลเมืองบางกรวย

รูปที่ 12.1.3-1 เปรียบเทียบรายรับ-รายจ่าย ของเทศบาลเมืองบางกรวย ปี 2555 -2557

12.2 การศึกษารูปแบบการลงทุนและการบริหารงาน ระบบการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

12.2.1 หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกรูปแบบการลงทุนและการบริหารงาน ระบบการจัดการน้ำเสีย

ปกติการลงทุนและการบริหารงานสาธารณูปโภคต่างๆ มักกระทำโดยองค์กรภาครัฐ เนื่องจากงานโครงสร้างพื้นฐานต้องใช้เงินลงทุนสูง เอกชนอาจไม่มีความพร้อมในการจัดหา บริการ หรืออาจส่งผลกระทบต่อในแง่ของความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นกับประชาชน ด้วยเหตุนี้กฎหมายจึงระบุไว้อย่างชัดเจน ให้นำหน่วยงานปกครองท้องถิ่นแต่ละแห่ง มีหน้าที่ในการจัดหาบริการสาธารณูปโภคแก่ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนเอง เพื่อช่วยให้ราษฎรสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข

แต่สภาพปัจจุบันศักยภาพของเอกชน ในการบริหารงานระบบบำบัดน้ำเสีย มีความเป็นไปได้สูงมาก ทั้งในด้านงบประมาณที่ใช้ลงทุน บุคลากร เครื่องจักรอุปกรณ์ และเทคโนโลยีอันทันสมัย ประกอบกับปริมาณงานที่ทำ และความรับผิดชอบของเทศบาล นับวันเพิ่มมากขึ้นทุกที ในขณะที่ต้นทุนอัตราค่าจ้างของบุคลากร เพื่อรองรับงานดังกล่าวกลับขยายตัวเพียงเล็กน้อย ด้วยงบประมาณแผ่นดินที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่งผลให้แนวความคิดของการให้เอกชนดำเนินงานแทนรัฐ เริ่มปรากฏผลเป็นรูปธรรมขึ้น โดยกฎหมายยินยอมให้หน่วยงานของรัฐ ทำการแปรรูปกิจกรรมบางประเภท เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นโดยรวมมากที่สุด

อย่างไรก็ดี การที่หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) จะดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยลำพัง หรือมอบหมายให้เอกชนนั้น จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์การตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ซึ่งเอื้อต่อการวินิจฉัยระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ปัจจัยที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูง ได้แก่

- (1) กฎระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
- (2) ประสิทธิภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง
- (3) ความเป็นธรรมในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบริการจากประชาชน
- (4) ผลตอบแทนจากการลงทุน
- (5) งบประมาณหรือต้นทุนที่ใช้ดำเนินการ

12.2.3 รูปแบบทางเลือกสำหรับการลงทุนและการบริหารงานระบบการจัดการน้ำเสีย

หากวิเคราะห์ถึงกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ซึ่งรัฐเป็นผู้รับผิดชอบแล้ว เทศบาลสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบด้วยกัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เป็นหลัก เทศบาลต้องมีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ว่ารัฐจะจัดหาบริการให้น้อยที่สุด หรือต้องการปลดเปลื้องภาระการผลิต หรือรัฐต้องการเป็นเจ้าของกิจกรรมและทรัพย์สิน สำหรับกิจกรรมแต่ละประเภท การที่หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่ในการจัดหาบริการแก่ราษฎรทั้งหมด อาจทำให้การบริการงานท้องถิ่น ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะปริมาณงานและความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นอย่างมากในปัจจุบัน รวมทั้งต้องใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินเป็นจำนวนมากสูงขึ้นทุกปี ดังนั้น การมอบกิจกรรมบางประเภท ให้เอกชนดำเนินการแทนรัฐจึงเป็นทางเลือกหนึ่ง ภายใต้ภาวะกดดันทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่ต้องการลดรายจ่ายงบประมาณแผ่นดิน พร้อมกับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการแก่ประชาชน

การยอมรับนโยบายการให้เอกชน ดำเนินกิจกรรมแทนรัฐนั้น มิได้หมายความว่าเทศบาลต้องลดหน้าที่อันพึงกระทำ หรือปฏิเสธการจัดหาบริการแก่ประชาชนทุกประเภท ในทางปฏิบัติเทศบาล สามารถเลือกดำเนินการผสมผสานกัน หรือทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งก็ได้ โดยจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง ความยากง่ายในการปฏิบัติงาน และความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินโครงการ เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นมากที่สุด

ถึงแม้การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งดำเนินการโดยเอกชนจะมีประสิทธิภาพสูง และมีความพร้อมมากกว่าการบริหารงานโดยเทศบาลก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากหลักเกณฑ์เบื้องต้น ทางด้านศักยภาพของเทศบาล บุคลากร งบประมาณการลงทุน และการบริหารงาน ความเป็นธรรมในการจัดหาบริการและการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ตลอดจนผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน เทศบาลเมืองบางกรวยควรดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียด้วยตนเองในช่วงแรก ด้วยเหตุผลที่ว่าเทศบาลเข้าใจถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี จะทำให้การบริการประชาชนเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการดำเนินงานโดยภาครัฐ มักคำนึงถึงผลตอบแทนทางสังคม มากกว่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

ส่วนในระยะปานกลางและระยะยาว หากการบริหารงานประสบปัญหา เช่น ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงาน ค่าใช้จ่ายดำเนินการเพิ่มสูงขึ้น การดำเนินงานประสบกับภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง รัฐไม่สามารถจัดหาบริการที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น เทศบาลฯ ในฐานะผู้ดูแลปกครองท้องถิ่น อาจปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เอกชนเข้ามารับผิดชอบแทน ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งตามความเหมาะสม ซึ่งรูปแบบการลงทุนและการบริหารงาน สามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

- (1) การบริหารงานโดยราชการส่วนท้องถิ่น
- (2) การร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน
- (3) การจ้างเหมาบริการโดยเอกชน
- (4) การให้สัมปทานแก่เอกชน
- (5) การให้สัมปทานแก่องค์กรจัดการน้ำเสีย (อจน.)

1) การบริหารงานโดยราชการส่วนท้องถิ่น

เป็นรูปแบบที่เก่าแก่ที่สุดและใช้กันอย่างแพร่หลายในกิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการใหม่ๆ ซึ่งหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นเองให้ความสนใจเป็นพิเศษ แต่ต้องใช้งบประมาณก่อสร้างดำเนินการเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ประชาชนในเขตชุมชนได้รับการที่ดีราคายุติธรรม สำหรับวิธีการบริหารงานนั้น อาจจัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรอิสระในรูปแบบของสหการ โดยมีคณะกรรมการบริหารชุดหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักปลัดสุขาภิบาล ฝ่ายช่าง ฝ่ายสาธารณสุข เป็นต้น ส่วนเงินทุนที่จัดซื้อที่ดิน เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ สามารถกู้ยืมจากกองทุนสิ่งแวดล้อม งบประมาณแผ่นดิน หรือรายได้ของท้องถิ่นได้อย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสม (ตารางที่ 12.2.2-1)

ตารางที่ 12.2.2-1 การเปรียบเทียบผลดี-ผลเสีย ของการบริหารงานโดยหน่วยปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลดี	ผลเสีย
1. เทศบาลเข้าใจถึงสภาพปัญหาท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตั้งนั้นจึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี	1. การให้บริการประชาชนอาจเกิดความล่าช้าเนื่องจากขั้นตอนการปฏิบัติงานของเทศบาลมีความสลับซับซ้อนและยุ่งยากมาก
2. ค่าธรรมเนียมบริการที่จัดเก็บจากประชาชนอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ไม่เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ประชาชน ผู้มีรายได้น้อยมากจนเกินไป	2. ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุนต่ำหรืออาจไม่คุ้มทุน เนื่องจากเป็นบริการสาธารณะซึ่งรัฐลงทุนโดยมิได้หวังผลตอบแทน
3. เทศบาลมีอิสระในการตัดสินใจและดำเนินงานอย่างเต็มที่เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบายและบริหารงานด้วยตนเอง	3. เทศบาลต้องรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นทั้งหมดในกรณีที่มีการบริหารงานประสบกับความล้มเหลว
4. หากการดำเนินงานประสบความสำเร็จประชาชนในท้องถิ่น จะเป็นผู้รับประโยชน์สูงสุด	

2) การร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Joint Public-Private Venture)

ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดการน้ำเสีย มีความได้เปรียบกว่าการร่วมทุนแบบอื่น ในส่วนของการประสานความเชี่ยวชาญและทุนรอนของภาครัฐและเอกชน เพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยถือว่าเป็นการร่วมเสี่ยงในธุรกิจที่รัฐเป็นผู้ผลักดันให้เกิดขึ้น บริษัทร่วมทุนในลักษณะนี้ อาจดำเนินงานในรูปแบบของการจัดตั้งกิจการขึ้นใหม่โดยตรง หรือเป็นการจัดตั้งกิจการใหม่ในเครือของเทศบาลฯ ซึ่งมีเอกชนเข้าร่วมหุ้นอยู่ด้วย สำหรับสัดส่วนของการลงทุนนั้น กฎหมายได้กำหนดไว้ให้หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ต้องถือหุ้นในบริษัทใหม่ เป็นมูลค่าเกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด (ตารางที่ 12.2.2-2)

ตารางที่ 12.2.2-2 การเปรียบเทียบผลดี-ผลเสียของการร่วมลงทุนบริหารงาน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Joint Public-Private Venture)

ผลดี	ผลเสีย
1. การดำเนินงานโดยบริษัทร่วมทุน สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม และเป็นการช่วยประหยัดงบประมาณแผ่นดินในเวลาเดียวกัน	1. หากแนวความคิดการบริหารงานของผู้ถือหุ้นไม่ตรงกัน ย่อมทำให้ผู้บริหารดำเนินงานล่าช้ามากจนเกิดความเสียหายแก่องค์กรโดยรวม
2. เป็นการกระจายความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น จากการบริหารงาน	2. การดำเนินงานของผู้บริหารย่อมมีผลผูกพันถึงภาระหนี้สินของบริษัทร่วมทุนในการชดใช้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งหมด
3. บุคลากรในบริษัทร่วมทุนประสิทธิภาพสูง เนื่องจากได้รับการถ่ายทอดประสบการณ์และเทคโนโลยีจากทั้งสองฝ่าย	
4. เทศบาลและบริษัทร่วมทุนต่างได้รับผลตอบแทนในรูปแบบของเงินปันผล และผลกำไรจากการดำเนินงาน	
5. บริษัทร่วมทุนอาจจะคมเงินจากประชาชนในท้องถิ่น หรือรัฐบาลกลาง ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือไม่เสียดอกเบี้ย	

3) การจ้างเหมาเอกชน (Contracting Out)

การจ้างเหมาให้เอกชนดำเนินงานบำบัดน้ำเสีย ถือเป็นแนวทางหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมากในปัจจุบัน โดยราชการส่วนท้องถิ่นหรือเทศบาลฯ จะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่เอกชน เพื่อจัดหาบริการสาธารณะประโยชน์อย่างทั่วถึง การให้เอกชนรับจ้างงานแก่รัฐบาลนี้แท้ที่จริงแล้ว มีมาก่อนกระแสความคิดของการให้เอกชน ดำเนินกิจกรรมแทนรัฐเกิดขึ้นด้วยซ้ำ ซึ่งกิจการเหล่านี้มักเกี่ยวข้องกับสินค้าชั้นกลาง เพื่อผลิตสินค้าปลายทาง ในขณะที่แนวความคิดของการให้เอกชนดำเนินงานแทนรัฐบาล ได้ชี้ให้เห็นถึงการดำเนินกิจกรรมปลายทาง ซึ่งเป็นขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

การเปิดโอกาสให้เอกชนจ้างเหมาดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียนี้ จะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราษฎรก็ต่อเมื่อมีการแข่งขันประมูลงาน ผู้รับเหมารายใดที่เสนอค่าจ้างเหมาต่ำที่สุดภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดจะเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งผลดีจะบังเกิดขึ้นแก่รัฐบาลและประชาชนโดยรวมในเขตเทศบาลฯ (ตารางที่ 12.2.2-3)

ตารางที่ 12.2.2-3 การเปรียบเทียบผลดี-ผลเสียของการจ้างเหมาเอกชนดำเนินงาน

ผลดี	ผลเสีย
1. หากเอกชนผู้รับจ้างจากเทศบาลมีรายได้สูงขึ้นสามารถขยายกิจการ เพื่อรองรับงานในอนาคตย่อมช่วยให้พนักงานของบริษัทเอกชนมีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย	1. ประชาชนไม่สามารถเลือกใช้บริการที่ให้ความพึงพอใจสูงสุดได้ หากเอกชนผู้รับเหมาไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชน
2. ส่งเสริมบรรยากาศการลงทุนในภาคเอกชนได้ดียิ่งขึ้น	2. ผู้รับเหมาเอกชนอาจแสวงหาผลประโยชน์จากประชาชนโดยอาศัยสิทธิประโยชน์คุ้มครองของหน่วยงานราชการท้องถิ่น
3. ประชาชนจะได้รับบริการทั้งในเชิงปฏิบัติและคุณภาพสูงขึ้น	3. ในระยะยาวประชาชนอาจต้องเสียค่าธรรมเนียมบริการให้มากขึ้น เพื่อคุณภาพของบริการที่ดี ซึ่งอาจสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้มีรายได้น้อย
4. เทศบาลสามารถให้บริการด้านอื่นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากงานระบบบำบัดน้ำเสียได้มอบให้เอกชนดำเนินการแล้ว	
5. สามารถนำบุคลากรที่เหลือใช้จากการดำเนินงานไปใช้ในการจัดการบริการด้านอื่นให้กับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายลดอัตรากำลังบุคลากร	

4) การให้สัมปทาน (Franchising)

ระบบการให้สัมปทาน เป็นการมอบสิทธิประโยชน์ ให้แก่บุคคลหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ดำเนินการแทนเจ้าของสัมปทาน ซึ่งไม่เพียงจำกัดอยู่ในแวดวงธุรกิจภาคเอกชนเท่านั้น แต่ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับ กิจกรรมของรัฐบางประเภทได้อีกด้วย เช่น การจัดเก็บมูลฝอยภายในพื้นที่เขตชุมชน เป็นต้น วิธีการนี้เทศบาลฯ จะได้รับผลประโยชน์สูงสุด ก็ต่อเมื่อมีการประจวบเหมาะกันระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน ผู้ประกอบการรายใดที่ให้ผลตอบแทนมากที่สุด นอกเหนือจากเปอร์เซ็นต์ของผลกำไร ที่ต้องจัดแบ่งให้แก่เทศบาลฯ ภายใต้งบเงื่อนไขที่จัดเก็บไว้ ก็จะเป็นผู้ที่ได้รับสัมปทาน ทั้งนี้รายละเอียดด้านต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจากประชาชน เนื่องจากการบำบัดน้ำเสีย มาตรฐานการบริหารงาน ตลอดจนระบบการจัดทำบัญชี มักกำหนดขึ้นโดยเทศบาลฯ ผู้เป็นเจ้าของสัมปทาน (ตารางที่ 12.2.2-4)

อย่างไรก็ตาม การให้สิทธิประโยชน์หรือสัมปทานแก่เอกชนนั้น ไม่มีหลักประกันใดๆ ที่จะประสบความสำเร็จเสมอไป การดำเนินงานลักษณะนี้ ส่วนมากเป็นที่สนใจของธุรกิจเอกชนขนาดเล็ก ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การบริหารงานสาธารณูปโภคของรัฐเท่านั้น

ตารางที่ 12.2.2-4 การเปรียบเทียบผลดี ผลเสียของการมอบสัมปทานให้แก่เอกชน (Franchising)

ผลดี	ผลเสีย
1. เอกชนผู้รับสัมปทานใช้เงินลงทุนต่ำกว่าการลงทุนด้วยตนเอง	1. การจ้างงานในท้องถิ่นอาจเกิดขึ้นน้อย เพราะบุคลากรที่ใช้ปฏิบัติงานอาจสรรหาและว่าจ้างจากภายนอกพื้นที่
2. เทศบาลได้รับผลตอบแทนโดยปราศจากการดำเนินงานใดๆ ทั้งสิ้น	2. เอกชนผู้ประกอบการต้องจ่ายค่าสัมปทานแก่เทศบาล เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับสิทธิประโยชน์ดำเนินการ
3. ประชาชนในท้องถิ่นได้รับบริการที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากโครงสร้างการบริหารงานของเอกชนที่แตกต่างจากภาครัฐ	3. ค่าธรรมเนียมบริการเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการดำเนินงานของเอกชนเน้นผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยเสนอคุณภาพของบริการที่ดีขึ้น
4. เจ้าของสัมปทานสามารถให้ข้อคิดเห็นด้านต่างๆ เช่น การฝึกอบรม ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียแก่เอกชนผู้รับสัมปทาน	4. การฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ความสามารถ อาจไม่เหมาะสมต่อการพัฒนาบุคลากรภาคเอกชนอย่างแท้จริง เนื่องจากรูปแบบการบริหารงานที่แตกต่างกัน

5) การให้สัมปทานแก่องค์กรจัดการน้ำเสีย (อจน.)

ตาม พ.ร.บ. จัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย พ.ศ. 2538 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 ได้จัดตั้งองค์การจัดการน้ำเสีย มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจในกำกับดูแลของ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม สำหรับการบำบัดน้ำเสียภายในเขตพื้นที่จัดการน้ำเสีย รวมทั้งบริการหรือกิจกรรมต่อเนื่อง ที่เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐกิจ โดยเริ่มในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาตอนล่าง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาน้ำเสียที่วิกฤตที่สุดของประเทศไทย โดยในการดำเนินงานนั้นจะมีการนำเทคนิควิชาการ ด้านการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ตลอดจนวิธีการด้านการบริหารจัดการน้ำเสีย ที่ทำให้เกิดการคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในพื้นที่ และจะเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาร่วมงานกับ อจน. อย่างเต็มที่ซึ่ง อจน. เปรียบเสมือนตัวกลางที่ถ่ายโอนอำนาจของรัฐให้กับเอกชน เพื่อทำงานด้านการจัดการน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ โดยร่วมลงทุนกับเอกชน และให้ อจน. ร่วมลงทุนไม่เกินร้อยละ 30 เพื่อลดค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และให้เอกชนมีอำนาจในการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลัก “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” (Polluters Pay Principle) (ตารางที่ 12.2.2-5)

ตารางที่ 12.2.2-5 การเปรียบเทียบผลดี ผลเสีย ของการมอบสัมปทานให้แก่ อจน. (Franchising)

ผลดี	ผลเสีย
1. อจน. ผู้รับสัมปทานใช้เงินลงทุนต่ำกว่าการลงทุนด้วยตนเอง	1. การจ้างงานในท้องถิ่นอาจเกิดขึ้นน้อย เพราะบุคลากรที่ใช้ปฏิบัติงานอาจสรรหาและว่าจ้างจากภายนอกพื้นที่
2. เทศบาลได้รับผลตอบแทนโดยปราศจากการดำเนินงานใดๆ ทั้งสิ้น	2. อจน. และเอกชนที่ร่วมลงทุน ต้องจ่ายค่าสัมปทานแก่เทศบาล เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับสิทธิประโยชน์ดำเนินการ
3. ประชาชนในท้องถิ่นได้รับบริการที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากโครงสร้างการบริหารงานที่คล่องตัว	3. ค่าธรรมเนียมบริการเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการดำเนินงานของอจน. และเอกชนที่ร่วมลงทุนกับ อจน. ทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลักโดยเสนอคุณภาพของบริการที่ดีขึ้น

สรุปรูปแบบการลงทุนสำหรับเทศบาลเมืองบางกรวยที่เหมาะสมได้แก่ ทางเลือกที่ 1 การบริหารงานโดยราชการส่วนท้องถิ่น เนื่องจากระบบบำบัดที่เหมาะสม เป็นระบบที่บำรุงรักษาง่าย ไม่ต้องการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ อีกทั้งรูปแบบอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการร่วมทุนของท้องถิ่นกับเอกชน การจ้างเหมาเอกชน การให้สัมปทานแก่เอกชน หรือ อจน. ถึงแม้จะมีความคล่องตัวมากกว่า แต่การที่เอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการ จะเน้นผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ซึ่งเป็นการเพิ่มภาระค่าบริการให้แก่ชุมชน ซึ่งในปัจจุบันประชาชนยังมีความยอมรับต่อหลัก ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายไม่มากเท่าที่ควร จึงอาจเกิดการต่อต้านต่อค่าบริการที่สูงได้

12.2.4 รูปแบบการลงทุนและการบริหารงานด้านการจัดการน้ำเสียที่เหมาะสม

ที่ปรึกษาได้พิจารณาโครงสร้างการบริหาร อัตรากำลังในปัจจุบัน รวมถึงสถานะทางการคลังในปัจจุบันของเทศบาล พบว่า ถึงแม้ในปัจจุบันเทศบาลจะยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานบำบัดน้ำเสียโดยตรงแต่ในอดีตที่ผ่านมา เมื่อเกิดปัญหาเรื่องมลพิษทางน้ำ ทางสำนักปลัดเทศบาลจะรับเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ รวมถึงเรื่องปัญหาน้ำเน่าเสียในพื้นที่ และกองช่างเป็นฝ่ายดำเนินการแก้ไข ซึ่งนับว่ามีประสบการณ์ในการจัดการปัญหาดังกล่าวในระดับหนึ่ง ประกอบกับในปัจจุบันเทศบาลมีบุคลากรสังกัดกองช่างที่มีความรู้โดยตรงด้านการจัดการน้ำเสีย รวมถึงมีเงินคงเหลือในแต่ละปีเพียงพอสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบการจัดการน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สำหรับแหล่งเงินลงทุน ทางเทศบาลสามารถของบประมาณสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าหรือของสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางของรัฐบาล

ดังนั้น ที่ปรึกษาจึงพิจารณาให้รูปแบบการบริหารงานโดยราชการส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบที่เหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากเทศบาลมีความเข้าใจถึงสถานการณ์ปัญหาที่ซับซ้อนของพื้นที่ได้ดีกว่าเอกชนหรือหน่วยงานอื่น และสามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในเกณฑ์ที่เหมาะสม เป็นธรรม สอดคล้องกับบริบทของเทศบาลได้ดีกว่ารูปแบบอื่น ซึ่งเป็นรูปแบบที่ประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์สูงสุด

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระบบการจัดการน้ำเสีย เป็นงานสาธารณูปโภคประเภทใหม่ที่เกิดขึ้น ตามความจำเป็นของท้องถิ่น และเป็นการช่วยรักษาสุขภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในเวลาเดียวกัน ย่อมส่งผลให้รูปแบบโครงสร้างองค์กรของเทศบาลที่มีอยู่ในปัจจุบัน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับงานแต่ละประเภทภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้น เทศบาลจึงควรมีการจัดหน่วยงานขึ้นใหม่ เพื่อรองรับกับปริมาณงานใหม่ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ตลอดจนเป็นการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี โดยเทศบาลเมืองบางกรวย อาจจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่ เรียกว่า ฝ่ายสุขาภิบาล สังกัดภายในกองช่าง ฝ่ายใหม่นี้ จะมีหน้าที่ ดังนี้

- 1) ควบคุมและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกแบบ ก่อสร้าง ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย การวางโครงการ การรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล วางระบบการจัดการด้านน้ำเสีย
- 2) งานวิเคราะห์คุณภาพน้ำในคลอง น้ำเสีย และน้ำที่ออกจากระบบบำบัดน้ำเสีย
- 3) ติดตาม ตรวจสอบ ดูแลเดินระบบบำบัดน้ำเสีย ให้มีประสิทธิภาพ
- 4) ประสานงานกับประชาชนในพื้นที่ให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการน้ำเสีย
- 5) รับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน และคำร้องขออื่นๆ เกี่ยวกับด้านสุขาภิบาล

12.3 การจัดสรรบุคลากรดำเนินงาน

การจัดองค์กรบริหารงาน ไม่เพียงเป็นการกำหนดขอบเขตหน้าที่ การมอบหมายงานตามสายการบังคับบัญชา และความสัมพันธ์ของผู้ร่วมงานภายในองค์กรตามผังโครงสร้างเท่านั้น แต่ยังต้องมีบุคลากรประจำตำแหน่ง ซึ่งมีความรู้ความสามารถ พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่ ดังนั้น การจัดสรรบุคลากรเข้าทำงาน จึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการจัดองค์กร ทั้งนี้ ถึงแม้ผู้บริหารจะเข้าใจหลักการจัดการอย่างลึกซึ้ง และจัดโครงสร้างองค์การอย่างถูกต้องเหมาะสมเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากไม่สามารถจัดบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ตรงกับลักษณะของงานที่ทำแล้ว การปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กร ก็ไม่อาจบรรลุถึงเป้าหมายได้อย่างแท้จริง

การบริหารงานระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เป็นงานที่มีกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งครอบคลุมงานระบบรวบรวมน้ำเสียและงานระบบบำบัดน้ำเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานประเภทหลังนี้ เป็นลักษณะงานที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอย่างย่งที่ผู้บริหารต้องจัดหาบุคลากร เพื่อดำเนินงานโดยทำการคัดเลือกและบรรจุเป็นพนักงานใหม่ ซึ่งขั้นตอนการพิจารณาคุณสมบัติของบุคลากรที่ใช้ปฏิบัติงาน อาจใช้หลักเกณฑ์การสอบแข่งขันคัดเลือก เพื่อบรรจุเข้ารับราชการทั่วไปตาม ก.พ. กำหนดไว้ รายละเอียดของตำแหน่งงานและคุณสมบัติของบุคลากรที่จำเป็น ต่องานระบบบำบัดน้ำเสียรายละเอียดดัง ตารางที่ 12.3-1

กรณีที่เทศบาลฯ ไม่สามารถสรรหาบุคลากร ให้ตรงกับตำแหน่งงาน ดังที่ระบุไว้ข้างต้น เนื่องจากรัฐขาดแคลนงบประมาณด้านกำลังคน หรือรัฐต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายที่สูงมาก สำหรับการว่าจ้างพนักงานประจำตำแหน่ง ฯลฯ หน่วยงานปกครองท้องถิ่น ก็อาจมอบสิทธิ์ให้เอกชน ดำเนินงานแทนในรูปแบบของ Privatization ก็ได้ ขึ้นอยู่กับเทคนิคกลยุทธ์ของผู้บริหารระดับสูง ในการจัดการทรัพยากรบุคคลเป็นสำคัญ ว่าระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อเติมอากาศ ควรใช้บุคลากรภาครัฐหรือเอกชน จึงจะเหมาะสมที่สุดในสถานการณ์แต่ละช่วงเวลา

ตารางที่ 12.3-1 จำนวนและคุณสมบัติของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในระบบบำบัดน้ำเสีย ของเทศบาลเมือง
บางกรวย จังหวัดนนทบุรี

ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	ระดับ	จำนวน (คน)	หมายเหตุ
หัวหน้าฝ่าย	วศบ. สิ่งแวดล้อม	3	1	
ผู้ควบคุมดูแลระบบ	เกี่ยวข้องกับเคยผ่านการอบรม หรือ ปฏิบัติงานนี้มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี	2	2	
ช่างเครื่องกล	ปวส. สาขาเครื่องกล	1	1	
ช่างไฟฟ้า	ปวส. สาขาไฟฟ้า	1	1	
พนักงานรักษา ความปลอดภัย	ม.ปลาย/ปวช. (มีใบขับขี่)	ลูกจ้างประจำ	1	
คนงาน		ลูกจ้างชั่วคราว	2	
รวม			10	